

פרשת עקב

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
י"ח אב תש"פ | גיליון 683

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"
רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר
ראש הישיבה

ההשקעה המנצחת

וודאות וביטחון

בימים של חוסר ודאות בכל כך הרבה תחומים, כדאי מאוד לחפש השקעות בטוחות קלות ומניבות. לא, אני לא מתכוון שתרוצו עכשיו ליועץ ההשקעות שלכם. תתפלאו, אבל גם את ההשקעה המנצחת אפשר למצוא בתורה...

פרשת השבוע שלנו מלמדת שיש מצוות "קטנות", כאלה שאדם עובר לידן ובכלל לא שם לב אליהן, הוא מסוגל אפילו "לדרוך" עליהן בלי להרגיש. יהלומים קטנים ורבי ערך שזקוקים בצדי הדרכים שאף אחד לא טורח להרים, אבל מי שכבר כן מתכוסף קצת ומבחין בהם - יכול לצבור עושר אגדי בקלי קלות.

ומה הרווחים? ניתן לכם סקירה קצרה, ואתם בתור אנשי עסקים חדי עין תחליטו לבד אם זה שווה או לא.

התורה מבטיחה: "ושמור ה' אלוהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך" - זו שמירת הברית וזכות האבות, וזו רק הפתיחה לברכות הבאות: "ואהבך וברכך והרבך וברך כרי בטנך וכרי אדמתך דגנך ותירושך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך. ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך. והסיר ה' סמך כל חולי וכל מדווי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם בך ונתנם בכל שונאיך. ואכלת את כל העמים אשר ה' אלוהיך נתן לך..."

חולי וכל מדווי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם בך ונתנם בכל שונאיך. ואכלת את כל העמים אשר ה' אלוהיך נתן לך..."

בקיזור יש לנו כאן הבטחות ונפלאות מכל תחומי החיים: פריין וברכה עצומה בילודה ובפרנסה, חיים בלי שום מחלות (כמה אנחנו צריכים את זה תמיד ובפרט עכשיו) ועליונות מוחלטת על כל האויבים.

לדבר סרה; פתאום אתה יודע להסביר מדוע מצוות אהבת ישראל לא חלה עליהם, ואדרבא יש מצווה גדולה לשמא ולבקק את אותה הקבוצה.

וזה לא חייב להיות קבוצה, אלא גם השכן שמפריע לך וגם הגיס שאוהב למתוח עליך ביקורת - את כולם אתה מוחרג ממצוות אהבת ישראל ואתה מחליט שהיא לא חלה עליהם. ואם אין חיוב לאהוב, אז מותר ואפילו מצווה לשמא אותם, וכמוכן, לדעתך אין שום עניין לדון אותם לכך זכות ויש עניין גדול לדבר עליהם ואפילו להתקוטט איתם. בקיצור במחי יד מחקת ודרסת בעקבך חבילות של מצוות.

לכן ברור לי שמצוות אהבת ישראל זו המצווה הגדולה ביותר, ולמרות זאת היא המצווה שהכי נדושה בעקב.

אמירה חריפה ונוקבת

כבוד מורנו, הרב יורם אברגל ע"ה, אמר פעם אמירה חריפה ונוקבת מאוד כדי להמחיש לנו את החשיבות של המצווה הזאת.

נכון שיש מצווה חשובה ומרכזית לאהוב את ה', וכל המצוות תלויות באהבת ה', כמו שאומר הזוהר הקדוש שכל מצווה שנעשית בלי יראה ואהבה לא עולה למעלה - ובכל זאת אומר הרב יורם זיע"א שמי שאוהב את הקדוש ברוך הוא יותר ממה שהוא אוהב כל יהודי - הוא חי בטעות, כי אהבת ישראל קודמת לאהבת ה'.

לכן האר"י ז"ל לא הסתפק להנחיל לעולם את אמירת ה"לשם ייחוד" שבה אנחנו אומרים "בדחילו ורחימו", כלומר ביראת ה' ובאהבתו - אלא הוא גם לימד לקבל על עצמנו **אהבת ישראל** שלימה לאהוב כל אחד מישראל בכל נפשנו ומאודנו ולהכריז על כך מיד בבוקר לפני התפילה, כי לפני כל עבודה בעבודת ה' חייבים קודם כול אהבת ישראל.

ובכל זאת אמירה כל כך חריפה צריכה ביסוס והסבר. הרב יורם הוכיח את זה בפשטות מכך שהמצוות של אהבת ישראל ולא תשנא את אחיך כתובות במרכז התורה, ממש באמצע, בפרשת קדושים בחומש ויקרא, וזה הרבה הרבה לפני מצוות אהבת ה' שמופיעה לראשונה רק בחומש דברים בפרשת שמע המפורסמת שקראנו בשבוע שעבר.

רציתם ביטחון אמתי? קיבלתם ביטחון אמתי. כי ביטחון צבאי לא מבטיח ביטחון כלכלי, וביטחון כלכלי לא מבטיח שתהיה בריא. וכאן אתה מקבל שפע עצום שמגיע עם ביטחון מוחלט בכל המישורים ובכל מעגלי החיים הפרטיים והלאומיים. הסוף למריבות בין שר האוצר, שר הבריאות ושר הביטחון. החלום של כל ראש ממשלה.

פותחים תיק השקעות

יוצא שכדאי לנו מאוד לחפש ולמצוא את המצוות הקטנות האלה שרבים מזלזלים בהן ולהתחיל למלא את תיק ההשקעות שלנו במצוות מניבות. במאמר הזה באתי לעשות לכם את החיים קצת יותר קלים ולהציע לכם מצווה, שכולכם תודו לי שיש בה הרבה מאוד זלזול, וכולכם גם תודו לי שהיא אחת החשובות שקיימות בתורה, והיא אפילו לא עולה כסף! כך שזו המצווה המושלמת לפתיחת תיק ההשקעות שלכם.

מהי המצווה הזאת? מצוות אהבת ישראל "ואהבת לרעך כמוך", והצד השני והמשלים שלה שהיא **המצווה של "לא תשנא את אחיך בלבבך"**. אם שוקפת בסל המצוות שלך את המצווה הזאת, כבר שוקפת בסל כמעט את כל התורה כולה, כי זו מצווה שהיא "כלל גדול בתורה". זה לא "שלוש במחיר אחד" אלא

תרי"ג במחיר אחד.

זה מאוד קל לדבר גבוהה גבוהה על אהבת ישראל וכמה זה חשוב לאהוב כל יהודי ולא לדבר רע על אף יהודי, אבל לצערנו, תמיד כשזה מגיע לקבוצה שאתה לא אוהב או לא מסכים איתה, פתאום אתה מוצא את כל ההיתרים שבעולם

המשך בעמוד 3

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירה

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

שערי תפילה פרק יא'

הורים יקרים, על מנת שנוכל לחבר את הילד עם נושא התפילה עלינו ליצור את הקשר והחיבור הרחני של הילד עם ה' יתברך.

חיבור זה יוכל להימצא, רק במידה והילד ירגיש שה' יתברך קיים במציאות של החיים שלו ולא רק נמצא "אי שם" בשמים.

ילד ש"חי אלוקות" שמתרגל לחיות את הקשר עם ה' יתברך, הוא ילד שמוחבר היטב הן לשיחה האישית עם ה' והן לתפילה הסדורה.

חיבור לא אוטומטי

כמובן שכולנו רוצים שכל ילדינו יהיו מוחברים היטב הן לשיחה האישית עם ה' והן לתפילה הסדורה. אך המציאות היא, שלא כל הילדים שווים ובאגודה אחת יכולים להיות "ארבעה מינים" וחשוב להכיר היכן נמצא מקומו של כל ילד בסולם התפילה ולהכין לו תוכנית עבודה אישית, בכדי לקדמו להיות "בעל תפילה".

יש ילד שיכול לבא לבית הכנסת ולהיות דבוק בה' במשך כל זמן התפילה ויש ילד שכאשר יושב יותר מ-3 דקות, זה נחשב עבורו כהישג גדול, ויש גם ילד שלא מוכן להגיע כלל לבית הכנסת.

כדי שיהיה לילד חיבור לתפילה, צריך להיות לו לב בוער לה' ורגש רב. בחיבור לתפילה כלולים רבדים רוחניים ולכן אי אפשר לצפות שהחיבור הזה יעשה באופן אוטומטי ובוודאי שאסור להשוות בין הילדים או להחליט שזה יותר צדיק מזה כי הוא מתפלל יותר טוב וכדו'.

לכן, משפט כמו: "דוד, תראה את אחיך איך הוא שקוע בתפילה. מתי גם אתה תהיה כזה?!" לא יגרום כלל לשינוי חיובי אצל דוד. אדרבה זה עלול להזיק ולגרום למתחים ושנאה בין האחים.

בדיחות הדעת

אמריקאי נגיש לעובד בנין ומבקש אש באנגלית- "פייר" העובד לא מבין וממשיך בעבודתו הקשה, ושוב האמריקאי מבקש "פייר" העובד כעס נורא והיכה את האמריקאי. הגיעו לבית משפט וכששאל העובד מדוע היכה את האמריקאי? ענה: אני עובד מבוקר עד ערב, והחצוף הזה מגיע ואומר לי "פראייר פראייר".

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	20:46
ירושלים	18:55	20:08	20:46
תל אביב	19:11	20:10	20:43
חיפה	19:05	20:11	20:46
באר שבע	19:11	20:08	20:44

תפילה סדורה ותפילה אישית

עלינו לדעת, כי שנים רבות לפני שתיקנו אנשי כנסת הגדולה את התפילות הסדורות לנו ב"סידור", היו אבותינו עורכים עם ה' יתברך תפילה, "תפילה אישית". כל אחד לפי כוחו ומדרגתו ערך תפילות בשפתו הוא: הודה ושיבח את ה' יתברך על כל הטובות שהטיב עמו, פרס לפניו את ענייניו ולבטיו, שיתף את ה' בעבודתו בשה או במסחרו עם הבריות ובכה לפניו על צרותיו ומכאוביו. רק משנתמעטו הלבבות ולא כל אדם מוצא מענה לשון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, תיקנו חכמינו ז"ל תפילות מסודרות, שהרית מנחה וערביה, הכוללים את כל הצרכים הרוחניים והגשמיים, כדי שכל אדם, באשר הוא אדם, לא יהא מנוע מלהתפלל לפני השם יתברך.

דרך חדשה שהיא ישנה

בשיחות הר"ן (אות רכט), מביא רבי נתן מברסלב זיע"א, את אשר שמע בשם רביה"ק רבי נחמן: "שמעתי בשמו שהיה מדבר עם אחד מבני הנעורים והיה מחזק אותו מאד מאד בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו בלשון שמדברים בו.

ואמר לו, שבתחילה זה היה עיקר התפילה מה שהיה כל אחד מדבר מה שבליבו לפני השם יתברך בלשון שהיו מדברים בו כמבואר ברמב"ם בתחילת הלכות תפילה, שבתחילה היה זה עיקר התפילה, אך אחר כך ראו אנשי כנסת הגדולה וכו' ותקנו סדר התפילה. אבל על כל פנים מדינה, זהו עיקר התפילה. על כן, גם עכשיו שמתפללים סדר התפילה שתקנו אנשי כנסת הגדולה, טוב מאד להאדם להיות רגיל להתפלל לפני השם יתברך תפילות ותחינות ובקשות מלבו בלשון שמבין שיזכה השם יתברך לעבודתו באמת, כי זה עיקר התפילה כזכר לעיל ועיין במקום אחר בכמה מקומות בדברינו כמה האדם צריך להרגיל עצמו ולחזק עצמו בהנהגה זו שעל ידי זה דייקא באו כל הצדיקים למדרגתם."

הדרכה מפורטת על כל הנושא של שיחה אישית עם ה' וחינוך הילדים לכך נוכל למצוא בכל אחד מ-415 דפיו של הספר הקדוש "בשדי יער" מדרוך לשיחה אישית ותפילה שכתב מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א, ספר חובה בכל בית יהודי.

או במקרה הטוב להתעלמות של דוד מהמשפט המשפיל ולירידת המוטיבציה שלו להתפלל.

לכן נקפיד על מינומם של שגיאות חינוכיות ומקסימום של שימוש יעיל בכלים הנכונים ובפרט בחינוך לחיבור ושיחה אישית עם ה'.

הלכות תפילה להרמב"ם

כתב רבינו הרמב"ם בהלכות תפילה כך: מצות עשה להתפלל בכל יום, מפי השמועה למדו, שעבודה זו היא תפילה, ונאמר "ולעובדו, בכל לבבכם" ואמרו חכמים, איזו היא עבודה שבלב, זו היא תפילה. וחייב מצוה זו, כך הוא: שיהא אדם מתפלל ומתחנן בכל יום, ומגיד שבחו של הקדוש ברוך הוא, ואחר כך שואל צרכיו שהוא צריך להן בבקשה ובתחינה, ואחר כך נותן שבח והודיה לה' על הטובה שהשפיע לו: כל אחד כפי כוחו.

אם היה רגיל, מרבה בתחינה ובקשה; ואם היה ערל שפתיים, מדבר כפי יוכלו ובכל עת שירצה. וכן מניין התפילות, כל אחד ואחד כפי יכולתו: יש שמתפלל פעם אחת ביום, ויש שמתפלל פעמים הרבה. והכול היו מתפללים נוכח המקדש, בכל מקום שיהיה. וכן היה הדבר תמיד ממש רבו, עד עזרא.

כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנאצר הרשע, נתערבו בפרס ויוון ושאר האומות, ונולדו להם בנים בארצות הגויים; ואותן הבנים נתבלבלו שפתם, והייתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה. וכיון שהיה מדבר, אינו יכול לדבר כל צרכיו בלשון אחת אלא בשיבוש. ומפני זה, כשהיה אחד מהן מתפלל, תקצר לשונו לשאול הפציו או להגיד שבח הקדוש ברוך הוא בלשון הקדוש, עד שיערב עימה לשונות אחרות. וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותיקנו להם שמונה עשרה ברכות על הסדר..."

מסר חשוב מהרב שלום ארוש:

רבי נתן ארז הספר שלו מקרב את הנאמרים והוא שוב עם ישראל יהיה לנגידה בספר שלו יבא השם.
כל מי שיקנה ספרים יוכל אולי יצפה שהיה לו ולמחנה שיהיה ויפלא ורובי יהיה שאלו את עצמם בזה הענין ואין קוץ המלה כי בטוב רבני שיהיה לו יעלה וירבה ויפלא.
אמן
ברוכי הנהיג
לשון ארוש

להזמנות: 052-2240696

ילדון הידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנת

אילו שני דברים שנעשו 'מהר' מוזכרים בכרשתנו בפסוק אחד?

תשובה לפרשת דברים: במלחמת סיוון נאמר "ונחרם את כל עיר מותים והנשים והטף" (דברים ב' ל"ד) ופירש רש"י מותים אנשים.

הזוכה: יצחק צבי ליבוביץ, מושב תפוח.

כתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית -
אב | נחמה וישועה

ה' כל יכול אדם להציל כל מצב בכל מצב ותכף ומיד.
(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

סיפורי תודה
אמרת תודה ונושעת?

הסגלה הפשלת

בלא התודה, אֲזִי גם פִּשְׁאֵת מִתְפַּלֶּלֶת, כֹּתֵחֲנֵנֶת, עוֹשֵׂה תְשׁוּבָה וְכוּ', בְּיָדַי בְּתוֹךְ לִבִּי עֲדוֹן יִשְׁנֶה אִיזוֹ הַרְגָּשָׁה שֶׁזֶה לֹא תֵלֵךְ רַק בְּה', וּבְיָדַי אֶת תּוֹלֵה בְּאִיזָה טִבֵּעַ וּבְסִבּוֹת; יֵשׁ לָךְ אֵילוּ הַאֲשֻׁמוֹת עֲצָמוֹת או כְּלָפִי אֲחָרִים, או כְּלָפִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ'. אֲבָל עַל יְדֵי הַתּוֹדָה אֶת תְּגִיעֵי הַלְּאֻמָּה שֶׁלָּקַח שְׁאֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ וְהִכַּל תֵּלֵךְ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה כָּל הַתְּפִלּוֹת שֶׁכָּבַד הַתְּפִלָּתָה עַד הַיּוֹם וְשֶׁהִתְפַּלְלוּ אֲחָרִים עֲלֶיךָ יִתְקַבְּלוּ; כִּי הַסִּבָּה לָכֵךְ שֶׁהִתְפַּלָּה לֹא מִתְקַבְּלֶת הִיא כִּשְׁוֹם שֶׁחֲסִרָה לְאֲדָם אֲמוּנָה, וְאֲמוּנָה פְּרִישׁוֹ שֶׁהָיָה עַד עַכְשָׁנוּ זֶה הִכִּי טוֹב! כְּמוֹ כֵן, הַגִּימְטְרִיָּה שֶׁל "בְּנִים" הִיא 102, אֲסֻרָתִי לָהֶם: תְּהִיָּה לָכֵם אֲמוּנָה, יְהִי לָכֵם בְּנִים; וְעוֹד, כְּשֶׁאֲדָם לֹא מְצַלִּים לִמְרָתָהּ רַבָּה עַל כֹּה שֶׁחֲסִרָה לוֹ, בְּיָדַי זֶה בְּגִלְגַּל שְׁאֵין אֲמוּנָתוֹ שֶׁלָּקַח, וְקָרֹב לְיָדַי שֶׁנוֹסֵף בְּתְפִלָּתוֹ לְבָכִיָּה שֶׁל חֲנָם, וְאֲזִי לֹא רַק שֶׁתְּפִלָּתוֹ אֵינָה מִתְקַבְּלֶת, אֲלָא הִיא אֶף מְעוֹרָרֶת עֲלָיו דִּינִים יוֹתֵר מִכֵּשֶׁר אֵלוֹ לֹא הִיָּה מִתְפַּלֵּל כָּלֵל. וּבְאֲסֻרָתָהּ אֲוֹתָהּ אֲשֶׁר שֶׁהִזְכַּרְתִּי בְּתַחֲלַת הַסְּפָרָה, הִלָּכָה וְכִתְבָהּ מִחֻבְרֹת שְׁלֹמוֹת שֶׁל תּוֹדוֹת. תִּשַׁע מִחֻבְרֹת, וּבְתוֹךְ תִּשְׁעָה חֻדְשִׁים זָכְרָה לְחֶבֶק בֶּן זָכָה, וְשִׁתַּבַּח שְׁמוֹ.

בְּאֵה אֲשֶׁה שְׁשֻׁנִים רַבּוֹת אֵינָה מְצַלֶּחֶת לְהִבִּיא יְלָדִים לְעוֹלָם, וְסִפְרָה לִי, שְׁאֵין דְּבַר שֶׁהִיא לֹא נִסְתָּה: תְּפִלָּה; תְּשׁוּבָה; צְדָקָה; סְגֻלוֹת שׁוֹנוֹת; קְבֵלֶת קְבֵלוֹת; פְּדִיוֹנוֹת; טְפוּלִים; תְּזוּנָה נְכוּנָה וְכוּ', וְהִיא וּבְעֵלָה קְבָר מִקּוֹסְטִים נְפִישִׁית וְעוֹקְדִים עַל סֶף יֵאֵשׁ: הַלְּעוֹלָם לֹא תִבּוֹא הִישְׁעָה? הַלְּעוֹלָם לֹא יִזְכּוּ לְחֶבֶק יְלָד מְשֻׁלָּה? אֲסֻרָתִי לְאוֹתָהּ אֲשֶׁה: תַּעֲבֹרִי אֶת כָּל הַסְּגֻלוֹת, וְגַם אֶל תְּתַפְּלִי כָּלֵל, אֲלָא תַעֲמִדִי כָּל יוֹם שְׁעָה לְפָנַי ה', וְכָל הַשְּׁעָה רַק תְּגִידִי תּוֹדָה רַבָּה: תּוֹדָה רַבָּה לָךְ בּוֹרָא עוֹלָם עַל כֵּךְ שֶׁעַד הַיּוֹם לֹא נִתְּתָ לִי יְלָדִים, כִּי בְּיָדַי זֶה הַטּוֹב בְּיוֹתֵר בְּשִׁבְלִי שֶׁעַד הַיּוֹם לֹא נִתְּתָ לִי יְלָדִים, וְרַק כֵּךְ אֵנִי אֲגִיעַ לְתַקֵּן שְׁלִי וְכוּ'. וְכֵן תּוֹדִי לְה' עַל כָּל הַחֲבָרָה שֶׁנּוֹלְדוּ לָהּ יְלָדִים, וְתַעֲבִדִי עַל עֵין טוֹבָה, שֶׁתְּשַׁקּוּמִי בְּאֲסֻרָתָהּ כָּל פַּעַם שֶׁאֶת שׁוֹמֵעֶת שְׁנוֹלֵד תִּינוּק לְאַחַת מִחֻבְרֹתֶיךָ, וְרַק בְּסוֹף תְּבַקְּשִׁי בְּקִשְׁהָ קְצָרָה: מִלָּךְ הַעוֹלָם. אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ תֵּן לִי בְּנִים. וְאֵין מְבִטִים לָךְ שִׁיחִי לָךְ יְלָדִים! שְׁאַלְהָ אוֹתִי: בְּפֹה זֶה יוֹתֵר טוֹב מִפֹּה שֶׁכָּבַד עֲשִׂיתִי? שֶׁהִתְפַּלְלִיתִי, וְכִיִּיתִי, וְהִתְחַנַּנְתִּי, עֲשִׂיתִי תְשׁוּבָה וְכוּ? עֲנִיתִי לָהּ: הַהֲבִדֵל הוּא, שֶׁעַל יְדֵי הַתּוֹדָה אֶת תְּגִיעֵי הַלְּאֻמָּה, כִּי הַתּוֹדָה פְּרֻשָׁה שֶׁאֶת מְאֻמִּינָה שֶׁהִכַּל לְטוֹבָה, וְאֶת מְאֻמִּינָה שֶׁהִכַּל מְדִיק וְאֵין שְׁמֵם טְעוּת בְּפֹה שְׁאֵין לָךְ יְלָדִים עַד הַשְּׁנִיָּה הַזֹּאת, וְאֶת מְאֻמִּינָה שֶׁהִכַּל בְּיָדִים שֶׁל ה', וְשֶׁהִסְבָּה הַיְחִידָה שְׁאֵין לָךְ יְלָדִים הִיא אֶף וְרַק בְּגִלְגַּל שֶׁכָּכָה ה' רוֹצֵה - כָּל זֶה מִתְבַּטֵּא בְּתוֹדָה שֶׁאֶת אוֹקְרָת.

אמרת תודה ונושעת?
052-2240696

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה למייל: al5308000@gmail.com או לפקס: 02-5812252

מתנה ושמה תודה
052-2240696

ילדים אומרים תודה סיפורים מהחיים

עוד פעם. אמא אמרה שצריך להגיד שוב תודה ולחזור על העניין של התודה.

בערב שבת לאחר הדלקת הנרות ירדנו לשדה הסמוך אל ביתנו (אנחנו גרים במושב) ושרנו את השירים של התודה של הרב שלום ארוש שליט"א. היה לי נחמד והתחלתי לרקוד ולשמוח. לפתע אמא אחזה בידי והפסיקה אותי: "תיזהרו!" היא זעקה. "יש פה נחש תעצור!" במרחק של 2 מטר בערך היה בצד השביל נחש צפע גדול שוכב בלי לזוז עם הראש למעלה (שזה אומר שהוא מתכוון להכשה). הייתי בהלם ולא הבנתי איך אמא שלי שמה לב למה שאני לא ראיתי בכלל קודם לכן! התחלנו לברוח לכיוון הבית ותוך כדי שרנו תודה לך ה' שהצלת אותנו מהנחש!

זכיתי בזכות התודה לשתי ישועות האחת הכאבי בטן עברו והשניה שניצלנו מן ההכשה של הנחש.

אבל אני הייתי צריך להתנזר מהרבה מאכלים וממתקים.

במיוחד בתקופה של החגים הייתי מרגיש את הקושי. את כל הממתקים שחילקו הייתי אוסף ושומר עד שצברתי שקיות מפוצצות. מדי פעם לא הייתי מתגבר, אוכל משהו ואח"כ סובל מההתנפחות וכאבים.

פעם אחת כשהתנפחה לי הבטן אמא שלי אמרה לי "בא נגיד תודה כמו שהרב ארוש שליט"א מלמד". ובאמת אמרנו ביחד תודות וגם קצת סיפרנו בדיחות ושמחנו יחד. לאחר מכן הבטן הפסיקה להתנפח ואפילו בחגים אכלתי ממש מהכל מבלי שהיו לי תופעות. חשבתי ששיימתי לגמרי עם התופעה המוזרה הזאת. אך פתאום אחרי שנה חזר לי שוב

תודה אחת, שתי ישועות

שמי יוסף כהן (בדוי) ואני בן 9. לפני כשנתיים היו לי כאבי בטן מוזרים ובנוסף לכך הבטן הייתה מתנפחת עד שהיה צריך לפתוח את הכפתורים של החולצה. לקחו אותי לבית חולים. במשך שלוש ימים ביצעו לי כל מיני בדיקות אבל לא מצאו כלום. שוחררתי הביתה ללא פיתרון.

אך ההתקפים היו חוזרים מפעם לפעם. הם היו מאוד כואבים הייתי בוכה ומתפתל עד

שהאוויר שכלוא בבטן היה משתחרר עם הזמן שמנו לב שזה קשור לתזונה וזיהינו מה מעורר את ההתנפחויות. יכולתי לאכול רק מעט מאכלים וזה היה מאוד קשה. ילדים אוהבים לאכול כל מיני דברים, גם ממתקים ומאכלים מעניינים של ילדים,

אני אוהב כל יהודי

סיפורי הפצה

"אני אוהב כל יהודי"

למה זה כל כך חשוב?

דווקא בימים האלה, כשהשנאת חינוך משתוללת מבית ומוחוץ, כשאנשים רק מחפשים את נקודות התורפה אחד את השני. רק 'אתמול' היה תשעה באב שבו אנו מתאבלים על ביהמ"ק שנחרב ולמה? בגלל שנאת חינוך. התפקיד שלנו זה לתת קונטרה לכל השנאת חינוך הזאת, ואיך? חושך דוחים באור, שנאה דוחים באהבה. המשמחה שלנו זה להשתדל להפיץ אהבת חינוך כמה שיותר!

במיוחד עכשיו, אנחנו נמצאים בתקופה לא קלה, אבל גם היד שלנו קלה על ההדק. מחפשים את מי להאשים, את ההוא שהלך בלי מסיכה, ועכשיו מעגל ההדבקה גדל בגללו, את הקבוצה הספציפית ההיא שלא מקשיבה להנחיות ועכשיו כל העיר נכנסה לסגר, את הגננת של הילדה, את ההוא בממשלה, ואת המשטרה... יכול להיות שהדברים האלה נכונים.

אבל למה לנו?

הסגר מילא יתקיים, המשטרה תמשיך בין אם נאמר משהו ובין אם לאו.

אז למה לנו להתרגל לחשוב שלילי? למה להתרגל לחפש אשמים ובעיות?

למה לא לחפש דווקא את הדברים הטובים? דוגמאות? יש בשפע!

בואו נסתכל על האדם המבורג/הילד הקטן/השכן האסתמטי שכן מקפידים על עטיית מסיכה למרות

כשנחשוב חיובי, נדבר חיובי ניצור מעגל חיובי "כמים פנים לפנים כן לב האדם לאדם".

סיפורו של מפיץ

"צוות ההפצה" של הרב שלום ארוש שליט"א, חזורי השליחות ואהבת ישראל אמיתית, מגיעים כמעט לכל מקום אפשרי ומחלקים ספרים וחוברות של הרב, הם משתפים אותנו בחוויות שלהם:

יצאנו לסבב חלוקת ספרי הרב ארוש בעיר לוד, באחד הבתים פתחה לנו אישה את הדלת לעינו נגלה סלון הבית ושם נראה בעל הבית ובן שיחו שקועים עמוק במשחק. כמוכן בשל כך קיבלנו מהם יחס של אויב. האישה כמעט רצתה לסגור את הדלת, אלא שביקשנו ממנה להיכנס לנסות לדבר עם בעלה.

היא אפשרה לנו זאת בשמחה, נכנסנו, נעמדנו מולם כשאנו מנסים למשוך מהם את תשומת הלב. הנחתי מולם על השולחן ספרים ואמרתי להם: "בואו נתערב שאם אני מנצח אתכם במשחק, אתם תקחו את הספר ותקראו בו". הם נענו לאתגר בהתלהבות, כנראה היו בטוחים שאין לי סיכוי...

שיחקנו, היה מאבק צמוד ממש שנגמר בתיקו... הם התלהבו, פתחנו שיחה קולחת וידידותית, לבסוף הם לקחו ספר ומרגלית והבטיחו לקרוא. יצאנו מחוזקים בשמחה ואהבה לא לפני שהחלפנו טלפונים....

פחות משבועיים עברו מאז וטלפון קיבלנו מהם: "שיניתם לנו את החיים, הספרים של הרב ארוש ממש אויר לנשימה..."

שזה קשה להם יותר מכולם. למה לא לומר להם מילה טובה?

מה עם השומרים שעומדים שעות על גבי שעות בפתחם של מקומות ציבוריים ומודדים חום כדי לוודא שלא יכנס אף אדם בסיכון, וכל זה למען הבטיחות שלכם! אמרתם להם תודה? או שרק הסתכלתם עליהם כעל מטרד שמעכב אתכם בדרך אל היעד? ומה עם כל צוותי מוד"א שעושים את בדיקות הקורונה, חשבתם לרגע על הסיכון שהם לוקחים על עצמם בחשיפה לכל כך הרבה אנשים עם חשש לקורונה בכל יום? אמרתם להם מילה הערכה או שרק ידעתם להתלונן על כמה שהבדיקה הייתה לא נעימה? והדוגמאות עוד רבות...

אנחנו רק צריכים לעשות סוויץ קטן בראש שלנו, לשנות את צורת ההסתכלות שלנו לגישה חיובית יותר, אוהבת יותר. עלינו לזכור שאנחנו בכל מצב לא רואים את התמונה המלאה, ומאחורי כל מעשה עומד אדם שאנחנו לא יודעים מה השיקולים שלו.

אז אם כבר לדון, למה לא לטובה? יותר ממה שזה ייתן לו - זה ייתן לנו.

ומה שהכי חשוב לזכור, שכל יהודי הוא אח שלנו. לזכור ולהכניס לנו חזק לראש את המשפט

"אני אוהב כל יהודי"

מעכשיו, זו לא עוד סתם סיסמה, זה המוטו שלנו, המשפט שמכוון את כל צורת ההסתכלות שלנו על החיים. הרב שלום ארוש שליט"א מבקש מכל אחד לומר: "אני אוהב כל יהודי", והוא מבקש: "תעזו לי להפיץ את המשפט הזה, בכל דרך אפשרי".

את הסיסמה הזאת
כולנו מאמצים!

אני אוהב כל יהודי

**להזמנת מוצרים:
050-9931931**

מעט מן האור
הפצת יהדות בארץ ובעולם,
בכל דרך אפשרית.
כך זה נראה:

מחזקים את החיילים

חיזוק בבתי סוהר

חיזוק ילדי ישראל

פעילות נוער

שיעור תורה בחו"ל

בדרך לבסיס

הסדרה לשלום הבית מאת הרב שלום ארוש

052-2240696

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

שותפים עד הסוף

כאמור בשבוע שעבר, ייסורים של ממון הם הקלים ביותר. כל זמן שהאדם בריא, מה בכך שיש לו ייסורים של ממון? העיקר שהוא יכול לתפקד ולהתפלל וללמד ולחיות. אבל ח"ו כשמישהו חולה, זה כבר קשה ר"ל. כל אחד יתבונן בכך שייסורי ממון הם הייסורים הכי קלים בכל העולם הזה. בסך הכל אוכלים ושותים ולא קורה כלום. אנשים נלחצים בחינם, כאלו לא יכולים לעמוד בדבר תמיד אני אומר לאנשים שנמצאים בדוחק או בחובות: אם על ידי עצבות אתה תפתור את הבעיות, ואם על ידי ייאוש אתה תחזיר את החובות, בבקשה, למה לא? אבל אתה הרי יודע שזה לא יפתור כלום, אז תן חיץ.

כל זה מדובר כשהמצב בריא, והאישי והאישי הם אכן שותפים בחייהם. אבל אישה שאין לה שותף, כי הבעל לא משתף אותה בכלום, ועושה מה שעושה על דעת עצמו וכו', ורק הולך מודחי אל דחי, אם כן מה תעשה? לא נותר לה אלא לסבול את הייסורים של העניות והחובות באהבה. והיא צריכה לדעת להסתכל על זה באמונה. לא להאשים את בעלה. יש כאן השגחה פרטית של ה', שגם לה מגיעים ייסורים של עניות. יש נשים שסובלות מחלות ר"ל, או בעיות אחרות, שהיו מוכנות להחליף

ומאושרת גם עם העניות והחובות. ותתפלל על בעלה שיזכה לעשות תשובה על העוון שבגללו נעשים בעל חוב, כמובא בספר "בגן האושר", וטוב שבעלה ילמד את הספר הנ"ל. כי היא צריכה להבין, שבעלה אינו "לא יוצלח" או פתי, שבעל זה אין לו פרנסה. יכול להיות שאדם הוא כשרוני והכם וזריז וחרוץ, ובכל זאת הוא בחובות. כי זה דבר שלא תלוי כלל בהשתדלות, אלא החובות הם דבר רוחני, ומו' שנועש בעונש של החובות, לא תועיל לו שום תחבולה לצאת מהחובות, אלא אם כן ילמד לעשות תשובה, כמבאר בספר הנ"ל.

וטוב שתדע, שכל הלחץ מהחובות זה רק ענין דמיוני, ואם היא רואה שבעלה נעשה כמבולבל בגלל החובות, זה רק בגלל שאין לו עבודה על אמונה. לכן תסביר לבעלה, שהעצבות לא עוזרת, ושעל ידי הבלבול הוא בטח לא יפתור בעיות, ושיסיה את דעתו מהחובות רוב היום, כי לא עומדים עליו עם רובה, ויקח את הזמן לעשות את העבודה הרוחנית בשביל לפתור את החובות, כמבאר בספר הנ"ל, ויזכה לישועה.

גם תפיס אתו ותדרוש ממנו להתחיל לשתף אותה עם מה שהוא עושה, כי גם לה מגיע לדעת. ותאמר לו: מה שהיה עד עכשיו היה. ומהיום תתנהג כמו שותף, וכל צעד שלך יהיה בהתייעצות משותפת. וכשהבעל ישתף את אשתו, זה כבר יהיה קל לצאת מהתסבוכת, כמו שכתבנו לעיל.

אותן בעיות. לכן תמיד תזכור זאת, שכל עוד לא נוגעים בגוף - הכל קל, כי אתה בריא. אבל כשחולים זה הרבה יותר קשה. לכן תקבל את ייסורי העניות באהבה. בפרט שאם האישה תסתכל על כל המצב באמונה, בלי להאשים את בעלה, ותאמר: עכשיו זה מצב נתון שיש עניות. אקח את זה בתור כפרת עוונות, ואקבל את זה באהבה, שיכפר לי, ואשמה, שברוך ה' זה לא ייסורים יותר קשים. אחרי הכל, תמיד יש חתיכת לחם לאכול - אז היא תוכל להתפלל ולהישוע. כי כשאדם שמח בחלקו הוא יכול להתפלל.

לאשה הזאת, שנמצאת בדוחק ובעלה לא מפרנס אותה, אין ברירה אלא לצעוק אל ה', וטוב שתבקש מה', שייתן לה כסף דרכה. שלא תבוא כל הפרנסה דרך בעלה, אלא תהיה לה מעצמה פרנסה, וכך תוכל לפרנס את ביתה וילדיה. ועד שהבעל יצא מהתסבוכות שלו, שמכלות כל חלקה טובה, לפחות יהיה לה לילדיה מה לאכול ואיפה לגוה. ובוודאי על ידי התחזקותה בתפילה ואמונה, ה' יתברך יעזור לה להחזיק את ביתה ולגדל את ילדיה לתפארת, ובפרט שיש הבטחה לכל אישה שמגדלת את ילדיה במסירות נפש, שיהיו לה ילדים טובים, והנחת שהיא תרווה מהם תבוא כפיצוי על צערה.

אישה בעלת אמונה יכולה להיות שמחה

ר' שמעון לביא זצוק"ל מחבר הפיוט "בר יוחאי" ט"ו באב - ד' שמ"ה

רבי שמעון הנהיג את קהילת טריפולי במשך ל"ט שנים, הורה להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו.

רבי שמעון לביא הצטיין בבקיאותו בחכמת הקבלה. הוא החל לעסוק בתורה זו עוד בהיותו בפאס שבמארוקו, המשיך להעמיק בה בהיותו בטריפולי, ואף עשה רבות להפצתה בקרב קהילתו.

הוא חיבר פירוש על מדרשי הזהר לספרים בראשית ושמות.

לפיוט "בר יוחאי" שחיבר רבי שמעון לביא, נודע מקום נכבד בין הפיוטים הקבליים שזכו לתפוצה רבה בכל קהילות ישראל מארץ-ישראל הופץ הפיוט על-ידי תלמידיהם של האר"י והרמ"ק בגולה כולה, והוא נדפס לראשונה כבר בראשית המאה ה-17. חכמי קבלה במזרח-אירופה נהגו לשיר אותו לעתים מזומנות, ובל"ג בעומר היה מושב פיו כל בקהילות צפון-אפריקה נכלל הפיוט בכל המחזורים, ונהגו לאומרו בכל המערב בליל שב"ק על השולחן, קודם הסעודה.

לקידוש שם שמים עצום זכה רבי שמעון לאחר פטירתו. מסופר כי היהודים נהגו לפקוד את קברו וזכו לראות במקום ישועות רבות. בראות הערבים כי גם הם נענים ונושעים בפוקדם את ציונו נתקנאו ואחרי כיבוש העיר ע"י האיטלקים הודיעו כי המקום שלהם. הדבר גרם למחלוקת גדולה עד כי הוחלט במשפט ברומא לפתוח את הקבר בנוכחות שרי המלוכה. עם פתיחת הקבר נדהמו כולם לראות את רבי שמעון מוטף בטלית וגופו שלם כאילו זה עתה נטמן. ונתפרסם הדבר לעין כל. זכותו תגן עליו ועל כל ישראל.

רבי שמעון לביא, החכם, המקובל, הרופא והמשורר. נתפרסם בכל תפוצות ישראל, במזרח ובמערב, בזכות פיוטו "בר יוחאי" וכן בחיבורו "כתם סז", פירוש לזוהר הקדוש.

רבי שמעון לביא נולד בספרד שנים מספר לפני גירוש ספרד. עם גירוש ספרד, בהיותו ילד, הוגלה עם שאר המגורשים והגיע עם משפחתו לעיר פאס במרוקו שנתפרסמה בחכמיה. מוכחמי המקום למד תורה ונתגדל ונתעלה בתורת הנגלה ובתורת הנסתר.

בשנת הש"ט יצא לכיוון ארץ ישראל ובדרכו הגיע לטריפולי. בזמן שהותו שם נוכח לראות כי מצב הקהילה היהודית היה קשה מאוד.

רבי חיים יוסף דוד אזולאי, החיד"א הקדוש, מספר עליו בספרו שם הגדולים "ואני שמעתי דהרב הנזכר היה דעתו לטע לראץ-ישראל, וכשבא לטריפולי, ראה שלא היו יודעין דת ודין...ואמר בלבו כי טוב לו לקרוב לתורה וללמד תורה וליראה את ה', וזה יותר מהליכת ארץ-ישראל וכן עשה..."

לפני רבי שמעון עמדה השאלה: האם עדיף לקיים את מצוות יישוב ארץ-ישראל, או שמא רצוי להישאר בטריפולי כדי לשקם בה קהילה מפוארת. שכל חייה היו מושקפים על תורת ישראל, ואמנם החליט להישאר אך תמיד נשא את נפשו לארץ ישראל וקיווה, שביום סן הימים יזכה לחיות בה.

יהודי טריפולי מייחסים לרבי שמעון לביא את כל הנהגות העדה לאחר מלחמות הספרדים והתורכים עליה.

קו האמונה
02-6444250

מי שמתעורר
נכון וקורא נכון
את מכתב האהבה
של הבורא אליו,
הוא יהיה בריא גם
בלי שום טיפול
רפואי..."

השם רופאך
052-2240696

אהבה שלימה

ועדיין צריכים להסביר מה העומק שבו. וה' חן אותי לבאר כך:

אם אתה לא אוהב יהודי - אתה למעשה לא אוהב את ה', כי "ישראל וקודשא בריך הוא חד" כמובא בזוהר הקדוש, זה דבר אחד ממש כביכול. וכל יהודי הוא "חלק אלוך ממעל". כלומר, כל יהודי הוא "חתיכה" כביכול מה' יתברך. אתה לא יכול להגיד 'אני אוהב את החלק הזה של ה', אבל את החלקים האלה אני לא אוהב'. צריכים לאהוב את ה', כלומר את כל מה שכלול בה'. אתה לא אוהב יהודי - אתה לא אוהב את ה'. אין שתי אפשרויות.

לאהוב זה **לאהוב בשלימות**. "כולך יפה רעייתי ומום אין בך". אם אמרת לאשתך אני אוהב אותך, אבל אני לא אוהב את הראש שלך או שאני לא אוהב את הבישולים שלך - אמרת לה בעצם "אני לא אוהב אותך". גם לאהוב את ה', להבדיל זה לאהוב את הכול. ובפועל זה אומר לאהוב **כל יהודי ללא יוצא סן הכלל**. כשאתה אוהב כל יהודי ללא יוצא סן הכלל אתה אוהב את ה' בשלימות.

מרעיון למעשה

ועכשיו, עם כל הכבוד לרעיון היפה והנאצל שנשמע מאוד טוב על הנייר - צריכים להבין **איך עושים את זה בפועל**. מה קורה כאשר קבוצה מסוימת באמת לא מתנהגת כראוי, וכאשר הבוס שלך בעבודה מצער אותך, כאשר יהודי אחר שונא אותך ואפילו דוחך אותך. מה עושים בפועל? איך אפשר לא לשנוא התנהגות כזאת? איך אפשר לאהוב בתנאים כאלה?

זהה העיקר למעשה מכל המאמר הזה, כי בשביל לקבל את כל הברכות אנחנו לא צריכים רק **להבין** כמה חשוב לאהוב כל יהודי, אלא אנחנו צריכים **פשוט לאהוב** בפועל כל יהודי. אז איך עושים את זה?

והתשובה היא שעליך להבין היטב וכך לחשוב בלבך, שכל רע שאתה רואה ביהודי אחר או בקבוצה של יהודים - **זה לא שייך ליהודי בעצמו**. נכון שהוא טועה ואפילו עושה מעשה רע - אבל זה לא שייך למהותו. זה היצר הרע שלו. זה לא הוא. המעשה רע אבל היהודי תמיד טוב. היהודי עצמו נקי תמיד. "אין עוון שייך לו כלל", אומר רבי נחמן. זה בכלל לא קשור למהות ולנשמה שלו. זה הכול חיצוני.

אם תראה את הבן שלך בבגדים מלוכלכים - אתה לא תחשוב שהילד הלילה רע או מקולקל, ובוודאי לא תשנא אותו על כך. זו בסך הכול השכבה החיצונית שלא קשורה בכהוא זה למהותו ולקשר שלך אליו.

כשאתה מסתכל כך על כל יהודי - אין לך שום בעיה לאהוב אותו גם אם עשה מה שעשה. אתה יודע להפריד. ואין לך בעיה לראות את הטוב שבו ולדון אותו לכף זכות.

בני ישראל היקרים, הבה נוסף אהבת ישראל ונסתכל על הנשמה הטהורה של כל יהודי ולא על הרע העוטף אותה, ובכך נתחבר בינינו ונמשיך עליו את כל ההבטחות והברכות ונזכה לקרב את הגאולה השלימה במהרה ברחמים.

ברכת שבת שלום ומבורך

להוכיח מי ש"לא חטא"

אמר לו הצדיק בחכמתו: "אמרו לי שראו אותך נוסע בשבת. אני אמרתי שוודאי היה זה לפני השקיעה. עם מי הצדק?"

הד"ר שראה שהרבי מותר לו פתח מילוט, השיב בגמגום: "מה שהרבי אומר, הרבי תמיד צודק..."

אמרו החסידים שלא עברו ימים מרובים והרופא שהתפעל מאוד מרגישותו של האדמו"ר, החליט לשנות את דרכיו ולחזור לכור מחצבתו.

אך לא רק בלימוד זכות גרידא הסתפק הרבי. פעמים רבות היה עושה מעשה להוכיח את האדם בעדינות כדי שיחדל מחטאיו, אך היה מקפיד מאוד שלא להגדיר זאת כ"חטא" או מעשה רע, אלא רק רצון לשפר את הקיים.

כזה היה המעשה בקרוב משפחתו של האדמו"ר שנתפס לציונות ועודו בחוץ לארץ, וכאשר עלה ארצה לכני פרץ השואה, פרק מעליו עול תורה ומצוות. עם עלותו של הרבי הנוערץ ארצה, השתדל הקרוב שלא להיראות ליד דודו בקלנו וכלפי חוץ הציג עצמו כשומר תורה ומצוות. באותם הימים של קום המדינה, השתמשו ברוב הבתים בארגז קרח' על-מנת לשמור על מוצרי המזון, ומדי יומיים בערך היה צורך לרכוש בלוק קרח נוסף ולהחליף את הישן שנמס. מקררים עלו הון תועפות וכמעט לא היו בשימוש פרטי.

באחת השבתות הגיע אחד מגבאי האדמו"ר מזעזע כולו: קרוב משפחתו של האדמו"ר, שהיה נכד לצדיקי עליון, עומד בעצם יום השבת בתור לקנות קרח ברחובה של עיר. הוא לא יכול מלהתאפק ולמרות שידע שהרבי אינו מסכים להוציא מילה רעה על יהודי - סיפר את הדבר. הרבי החריש, אך ביום ראשון קרא הרבי לאותו קרוב משפחה. בבואו לפניו אמר לו הרבי: "שמעתי שהינך משתמש בארגז של קרח בביתך, קח כסף וקנה לך מקרר פרטי..."

"אתה מגיע מאמריקה?" התפעל האדמו"ר מרן רבי אהרן מבעלזא זצ"ל (יום פטירתו כ"א באב) כשבא לפניו יהודי חרדי מארצות הברית, דבר שהיה נדיר באותם הימים, "אמור נא, מה מצבם של היהודים בארצות הברית?"

היהודי החל לומר: "היהודים שם באים להתפלל בבית הכנסת רק בימים נוראים". הוא התכוון להמשיך לומר שבשאר השנה הם אינם מתפללים. אבל רבי אהרן קטע אותו בהמשיכו את המשפט: "בשאר ימות השנה הם ודאי מתפללים בבית..."

כי כן היה הצדיק הקדוש, מרן רבי אהרן מבעלזא ז"ע, לא היה מסוגל בטבעו לשמוע רע על יהודי, באשר הוא ולא משנה מה מצבו. תדיר לימד זכות על יהודים בכל מיני דרכים מחוכמות. על יהודים ללא כיפה היה אומר שהם סומכים על שיטה כלשהי בהלכה שצריכה לשים כיפה רק בשעת הברכה (וכיון שאינם מברכים - אינם חובשים לעולם כיפה... אבל את זה הוא כמובן לא הוציא מפייו). על יהודים מחללי שבת אמר שאינם יודעים ששבת היום, וכן על זו הדרך.

אחד מהרופאים שטיפלו ברבי הקדוש בעת מגוריו בתל אביב היה יהודי רחוק מתורה ומצוות. באחד הימים הגיע אחד מחסידיו האדמו"ר לומר לו שהרופא נוסע בשבת ומחלל את קדושתה. אי לכך האדמו"ר - לדעתו של אותו חסיד - צריך להוכיח את הרופא.

"ומי אמר לך שהיה זה בעת כניסת השבת?" שאל רבי אהרן את החסיד, "שנא היה זה לפני שקיעת החמה?" החסיד ניסה להתעקש שהוא ראה את הרופא נוסע בשעה שחשכה ירדה לעולם ושבת כבר הגיעה.

כאשר הגיע הד"ר בפעם הבאה לבית האדמו"ר,

חוק התודה

! חוק מתוק

הפץ מארז של 100 חוברות

ושמך יועבר לברכה אצל הרב שלום ארוש

להזמנות: 052-2240696

מוסר הפרשה חידושים לפרשת שבוע

האם להתפלל על יראת שמים

בפרשתנו (דברים י' יב) אנו למדים שמשה רבינו לימד לעם ישראל: ועתה יִשְׁרָאֵל כָּה ה' אֱלֹהֶיךָ שֶׁאֵל מִקַּעֲפֹךָ כִּי אִם לִירָאָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ..."

הגמרא (ברכות דף לג) דורשת מכאן: "אמר רבי חנינא, הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים. כוונת הכתוב לומר, שדבר אחד מסר הקב"ה ביד האדם, והוא, לחזק את עצמו ביראת שמים.

מבאר רש"י שם: "הכל בידי שמים - כל הבא על האדם ביד הקב"ה הוא, כגון ארוך קצר, עני עשיר, חכם שוטה, לכן שחור - הכל בידי שמים הוא, אבל צדיק ורשע אינו בא על ידי שמים. את זו מסר בידו של אדם ונתן לפניו שתי דרכים, והוא יבחר לו יראת שמים". הנה מובאר שיראת שמים אינה נקבעת משמים. בכל זאת מצונו בכמה מקומות שהתפללו על יראת שמים. ראשון לכל - אברהם אבינו שאמר: "לו ישמעאל יחיה לפניך", פירש רש"י: "ביראתך". וכן בפרשת ואתחנן נאמר: "מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אותי" (לעיל ה' כו), ואומרים חז"ל (ע"ז דף ה.) שהייתה תביעה על עם ישראל שהם כפויו טובה, שהיה להם לומר: "תן אתה", ולבקש מה' שיתן בלבם יראת שמים. וכן אנו מתפללים בכל יום על יראת שמים, ואומרים: "ויחד לבביו לאהבה וליראה את שמך", "הוא יפתח ליבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו". והשאלה נשאלת - אם יראת שמים מסורה ביד האדם ותלויה רק בו, מה טעם להתפלל עליה?

המהרש"א (ברכות דף לג): כווישב זאת בטוב טעם, ודאי שביכולתו של הקב"ה להטות את לב האדם לעבודת ה' וליראת שמים כמבואר בכמה מקומות, אלא שהקב"ה נותן את הבחירה ביד האדם. ולכן אם האדם מתפלל לה' שיטה לבבו ליראת שמים, הרי שבזה עצמו מקיים את הבחירה בטוב, וממילא יכול הקב"ה לעורר לבבו ליראת שמים, וכמו שאמרו "הבא ליטהר מסייעין אותו". כלומר הבחירה של האדם בענייני יראת שמים היא להתפלל שיטעם ה' בליבו יראת שמים כאשר האדם מתפלל הרי הוא מקיים את חובתו בזה העולם.

החזון איש (סוף או"ח) כתב לבאר פסוק זה, שלא רק כאשר האדם מתפלל על עצמו הקב"ה מטה את ליבו ליראת ה', אלא גם כשאדם מתפלל על מישהו אחר, מועילה התפילה שהקב"ה יעורר לבבו ליראת שמים. כי האדם רשאי להכריח את רעהו לעבודתו יתברך בין בכפייה ובין בפיתוי ואין בזה ביטול הבחירה, כיון שהמעשים שהוא עושה הם בבחירת המעשה וכל ישראל כאיש אחד, ואם כן גם כאשר האדם מתפלל לה' שיקרב את חברו לעבודת ה', אזי הקירוב שהקב"ה עושה לברואיו אינו סותר לבחירה, כיון שנעשה ע"י תפלת נברא והקירוב מתייחס כאילו האדם פעל. וזה מה שנאמר בפרשת ואתחנן (דברים ה' כו) שהיה להם לישראל לומר 'תן אתה' - שהיה להם להתפלל עליהם ועל כל ישראל שה' יתן כליכם יראת שמים, וע"ז זה היה אפשר לקב"ה לעשות את הקירוב כיון שהוא נעשה ע"י תפילתם. נמצאנו למדים מכאן שני יסודות חשובים: האחד, שיש לאדם להתפלל לה' שיקרבהו

פנינים חסידות ברסלב

כל מה שהצדיק מצוה לעשות צריך לקיים, רק כשמצוה שלא לסע על ראש השנה אצלו זה אינו צריך לקיים (שיחות הר"ן - אות ריד)

צָרִיכִין לְסַע לְצַדִּיקִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִיא קִבְּלָא שֶׁם מְעַיְנֵן שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים שְׁפוֹתֵקְצִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁאֵינֶן אֵז לְהַיּוֹת אֶצֶל הַצַּדִּיק. כִּי הַצַּדִּיק הוּא בְּחִינַת רֹאשׁ, כִּי הוּא רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא גַם כֵּן בְּחִינַת רֹאשׁ, כִּי הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן אֶחָד בָּא עִם מוֹחַ וְדַעְתּוֹ לְהַצַּדִּיק וּמְקַשֵּׁר וְדַעְתּוֹ וּמוֹחַ שְׁבָרָאשׁוּ, שְׁאֵהוּ גַם כֵּן בְּחִינַת רֹאשׁ, וְנִקְרָא לְהַצַּדִּיק שֶׁהוּא רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְנִקְרָא שְׁפוֹתֵקְצִי שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים יַחַד (ליקו"מ ח"ב צד).

על פי דַּרְכָּנוּ יִתְבָּרַר הַיָּטֵב בְּעֵזֶר ה' כִּי כָל אֵלֹהִים שְׂאֵזְכִין לְאֶמּוּנַת הַכֶּסֶם וְנוֹסְעִים לְצַדִּיקִים אֶמּוּנַתֵימָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּלֵם וְקָרָאִים בְּשֵׁם צַדִּיקִים עַל שֵׁם הַצַּדִּיק שֶׁהֵם מְקַרְבִּים אֵלָיו כִּי הַמְּקַרְבֵּן לְטָהוֹר טָהוֹר וְעַל כֵּן הֵם נִתְקַדְּשׁוּ לְאֶלְתֵּר לְחַיִּים כִּי הַצַּדִּיק הַאֲקָט כּוֹלֵל מִיָּד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשֶׁקֶל הַפּוֹלֵל בְּבְחִינַת קָדְשֵׁי קְדָשִׁים (ליקו"מ ח"ו"ט - הלכות שכירות פועלים).

לעבודתו, וע"ז ה' כוסייעו ומעורר לבו, ליראה את ה' ולשמור מצוותיו כל הימים. והשני, לפי החזו"א, גם אם מתפלל על אדם אחר, או שאחר מתפלל עליו, מועילה התפילה שה' יעורר לבו, וכמו שמצינו בהרבה מקומות, במדרשים, בתפילות, בפוסקים, בתפילת האב על הבן ועוד, שמתפללים על היראת שמים של חברו.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל וחתי ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

בתנור שאפו בו באותו היום חלבי כדי לאוכלו עם בשרי. ואם אפה כבר בתנור חלבי יש להמתין לאחר אפיית הפיצה כרבע שעה, כאשר התנור פועל בעוצמת החום המירבית ושורף את שיירי האדים שנשארו בתנור, ובמקרה כזה לבני ספרד הלחמוניות מותרות לכתחילה, ולבני אשכנז אין להתיר זאת אלא בדיעבד. ע"י ש"ך יורה דעה סימן צ"ה סעיף קטן ג', וכשרות הבית פרק ו' אות ו'.

האם מותר לאפות חלות לשבת (לצורך אכילה עם בשר) בתבנית חלבית בת יומה?

אם התבנית נקיה לחלוטין ואין בה שוון וכדומה, לבני ספרד מותר לכתחילה לעשות כן, ולבני אשכנז יש להחמיר לכתחילה שלא לעשות כן. (על פי שלחן ערוך יורה דעה סימן צ"ה סעיף א' והרמ"א שם).

הבהרה: בגליון פרשת פנחס לגבי השאלה אדם הרוחץ בים, האם צריך לברך על הציצית כשעולה מן הים או בריכה וכדומה?

הבאנו את דעת האור לציון והבן איש חי שלמנהג הספרדים אם שהה יותר מחצי שעה צריך לחזור ולברך, יש לציין שדעת סו"ח הרב עובדיה הליכות עולם (חלק א' עמ' י"א) שהמנהג כיום לא לברך כשמחליפים טלית קטן. ומנהג האשכנזים לא לברך אלא אם כן שהה זמן רב יותר משעתיים. הליכות שלמה (פרק ג' אות ג').

שאלות מקו ההלכה

איש חלק א' אות קפ"ו). אבל לאחר שמלאו לילד שלש שנים אין להביאם לחוף, שלא יראה אשה הלבושה שלא כראוי, ובגיל כזה כבר מובן קצת ועלול לקלקל את טהרת הנשמה שב.

מחנה קיץ של תלמידי ישיבה נסעו בספינת טיולים לשייט בים הכנרת אחד התלמידים מצא באותה ספינה שטר כסף גדול שאין בו סימן מזהה האם המציאה שייכת לבעל הספינה או למדריך ששכר את הספינה או למוצאו?

הכסף שייך למוצא ואינו צריך להשיבו, יש לציין שמדובר באופן שאין שום סימן בדבר. משפטי התורה (בבא מציעא סימן כ"ו) על פי השלחן ערוך (חושן משפט סימן ר"ס סעיף ה').

אפינו פיצה בתנור ולאחר מכן אפינו הלחמוניות עם בשר? האם הלחמוניות הפוכות לחלבויות?

הרצפה לצאת ידי חובת כל הדעות לא יאפה

האם מותר לנשים להתרחץ בים שיש בו מציל גבר, וכיצד עליהן לנהוג?

נשים שמתרחצות בים בחוף נפרד המיועד רק לנשים בכל זאת חייבות לכסות היטב את גופן בחלוק וכיוצא בזה הן כשנמצאות בחוף והן כשמתרחצות בים כיון שיש בחוף הים מציל ולכן חייבות לזהר שלא להכשילו שהרי הראיה עצמה היא עבירה חמורה מאד וקורה גם לפעמים שגברים הרחוקים מתורה ומצוות עוברים שם ולכן צריכות לכסות עצמן היטב, ובנות ישראל הצנועות נוהגות לבדוק חלוק ארוך המכסה את כל גופן. שו"ת אז נדברו (חלק י"ב סימן מ"ד) אוצרות ההלכה (להגר"א זכאי - טהרת המשפחה עמ' 248)

הבן שלי קטן מאד ולבעלי קשה להסתדר איתו בחוף הים, האם מותר לי להביאו לחוף הים של הנשים?

מעיקר הדין מותר להביא ילד מתחת לגיל שלש לחוף ים של הנשים. הליכות בת ישראל (פרק ז' אות ל"ט) ויש שהעידו בשם החזון איש זע"א שהורה שגם ילד בן שנתיים לא יתלווה לאימו בלכתה לבריכה. (מעשה